

"Si aquestes paraules meves us arriben, sapigueu que Israel ha aconseguit matar-me i silenciar la meua veu. He viscut el dolor en tots els seus detalls, he provat l'angoixa i la pèrdua una vegada i una altra i, tot i això, mai no he dubtat a transmetre la veritat tal com és, sense falsificacions ni distorsions. Us encomano que tingueu cura de la meua família, us encomano la llum dels meus ulls, la meua estimada filla Sham i el meu fill Salah, a qui els dies no em permetran veure créixer com somiava".

Aquests són fragments de la carta pòstuma que el periodista palestí de 28 anys Anas Al-Sharif d'Al-Jazeera va deixar escrites el passat 4 de maig, quan les amenaces contra la seva vida de l'exèrcit israelià es van intensificar, i només uns dies després que el seu estimat company Hosam Shbat fos assassinat en un bombardeig israelià. Aquest diumenge Anas va ser assassinat en un atac de precisió contra la tenda on treballava. Un assassinat obertament reivindicat per les autoritats israelianes, després d'una campanya de desinformació que intenta falsament vincular-lo al terrorisme. En aquest mateix atemptat, han estat assassinats cinc periodistes més: el corresponsal Mohammed Qreigah, els càmeres Abraham Zahir, Mo'men Alouwa, Mohammed Noufal, tots ells companys a Al-Jazeera; així com Mohamed Al Khalidi, que treballava per al mitjà palestí Sahat.

Amb les seves morts, ja són almenys 238 els i les treballadores de la comunicació assassinats a Gaza per l'exèrcit d'Israel des que es va iniciar l'atac a la Franja, l'octubre de fa dos anys. L'objectiu és clar: "Silenciar el missatger". Israel persegueix emmudir qualsevol veu que mostri la realitat d'aquest cruent genocidi o desmenteixi el seu relat oficial. Per això, des de l'inici, no ha deixat pas a la premsa estrangera independent i ha amenaçat i exterminat els col·legues palestins i palestines que s'han atrevit a informar des del terreny. Des del 7 d'octubre del 2023, a Gaza han estat assassinats més periodistes que en la suma de la Primera i la Segona Guerra Mundial, la Guerra de Corea i la Guerra del Vietnam.

Tampoc és casual la data escollida d'aquests darrers assassinats. A inicis de la setmana passada, Israel anunciava que volia prendre el control de la ciutat de Gaza. Per tant, la veu crítica d'Anas Al-Sharif i dels seus col·legues feien nosa en aquesta nova etapa que s'obre del conflicte on les tropes del govern de Benjamin Netanyahu preveuen ocupar i, probablement, acabar d'arrasar la ciutat de Gaza.

El primer ministre israelià nega unes imatges que han fet la volta al món i que han aixecat la veu de centenars de milers persones: les imatges de les nenes i els nens famèlics de Gaza, on la població palestina està morint de fam perquè Israel bloqueja des de fa mesos l'entrada d'aliments, medicines i tot el que fa possible la vida a Gaza. La realitat és que els atacs de l'exèrcit d'Israel i, també la fam, han provocat la mort de desenes de milers de palestins i palestines des que es va iniciar l'ofensiva genocida a Gaza.

També els nostres companys i companyes a Gaza han de treballar sotmesos a la fam i els bombardejos. Els hem vist trencar-se en les connexions en directe, desmaiar-se de gana, plorar els seus pares i fills assassinats per l'exèrcit israelià. Continuen informant en condicions impossibles, sense aigua, ni electricitat, amb escassa connexió a internet, sense gasolina i veient com l'armilla amb la paraula 'PRESS' no els protegeix, sinó al contrari, els converteix en objectiu a elles i les seves famílies. El seu compromís és una lliçó per a totes nosaltres.

“No oblideu Gaza...” , conclou la carta pòstuma d’Anas Al-Sharif. No volem oblidar Gaza i reclamem la fi del bloqueig de l’accés a la premsa internacional a la Franja per documentar la situació sobre el terreny, una feina que ha costat la vida a tants companys i companyes assassinats només per informar.

L’Estat d’Israel pretén perpetrar el seu genocidi contra el poble palestí sense testimonis: és una guerra de propaganda contra el periodisme i contra la veritat. L’assassinat sistemàtic de periodistes a Palestina és un atac contra la llibertat de premsa que ens posa en perill a totes i ens deixa més sords i cecs a Gaza. Tampoc volem que s’oblidi Cisjordània, on els colons armats il·legalment i els soldats continuen ocupant terres, expulsant poblacions i assassinant la població palestina.

Al-Sharif i els altres companys i companyes palestins han estat brutalment assassinats per fer el que pertoca en la nostra professió, informar. No podem defallir en alçar les nostres veus perquè s’aturi el genocidi. Continuarem reclamant a les nostres institucions i a la Unió Europea deixin de ser còmplices i utilitzin totes les eines que estiguin a les seves mans per aturar aquesta barbàrie

Per tot això reclamem:

- Garantir la seguretat i els drets laborals de totes les professionals que informin des de Gaza i Cisjordània.
- Assegurar l’entrada sense condicions de la premsa internacional a Gaza i acabar amb les restriccions imposades per Israel que ataquen el dret a la informació.
- Que la UE i els governs de tot el món defensin la llibertat de premsa i que reclamin que els assassins de periodistes siguin processats pel Tribunal Penal Internacional. Els periodistes que som els ulls i les orelles del món, no podem ser objectius: el periodisme no és un crim
- L’obertura immediata dels passos fronterers de Gaza l’entrada massiva d’aliments, aigua, medicines, plantes potabilitzadores i materials de construcció i l’evacuació urgent de malalts i ferits que ho necessitin.
- Als mitjans de comunicació de casa nostra i d’arreu del món que condemnin l’assassinat sistemàtic de periodistes a Palestina. És un atac contra la llibertat de premsa que ens posa en perill a totes. I que recordin el nombre de professionals de la comunicació assassinats per Israel a les capçaleres de les webs o pàgines principals dels diaris.
- Que el Govern espanyol i la Unió Europea facin efectiu l’embargament total d’armes a Israel.
- Que el Govern espanyol i la Unió Europea suspenguin immediatament els seus vincles amb l’Estat d’Israel, les seves relacions militars, estratègiques, polítiques, diplomàtiques i econòmiques fins que s’aturi el genocidi els drets del poble palestí siguin respectats.

[#StopGenocideGAZA](#)

[#JournalismIsNotACrime](#)